

Dziekanat
Wydziału Wojskowo-Lekarskiego
wpłynęło dn. 2016-05-11
podpis l.dz. 889

KATEDRA I ZAKŁAD DIAGNOSTYKI LABORATORYJNEJ Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Kierownik: Prof. dr hab. Janusz Solski

ul. Chodźki 1, 20-093 Lublin

tel./fax: 81 4487120, jsolski@wp.pl

OCENA

rozprawy doktorskiej Moniki Terleckiej pt: „Ocena przydatności klinicznej rozpuszczalnego urokinazowego receptora aktywatora plazminogenu suPAR w monitorowaniu stanu pacjentów leczonych w Oddziale Intensywnej Terapii.”

W Oddziałach Intensywnej Terapii leczeni są pacjenci w stanach bardzo ciężkich a często krytycznych z rozpoznąną niewydolnością wielonarządową. Ocena stanu chorego wówczas jest niezmiernie trudna a to stwarza obawy co do trafności wdrażanego algorytmu postępowania terapeutycznego tym bardziej, iż często u tych chorych dochodzi do współistniejących infekcji. Dlatego też poszukiwanie nowych czynników mogących mieć przydatność prognostyczną u tych skrajnie ciężko chorych jest w pełni uzasadnione a nawet oczekiwane.

Ten właśnie problem oceny przydatności klinicznej oznaczeń suPAR we krwi do monitorowania i rokowania przebiegu chorób u pacjentów leczonych w Oddziałach Intensywnej Terapii był głównym celem pracy Doktorantki.

Przedstawiona do oceny praca jest kontynuacją wieloletnich badań i pochodzi z Ośrodka, którym kieruje Pan Profesor Marek Paradowski i którego dokonania na polu poszukiwań nowych testów, badania ich czułości i specyficzności zasługują na głęboki szacunek.

Doktorantka swe badania opracowała i przedstawiła w formie pracy liczącej 105 stron i zawierającej 17 tabel, 48 rycin i wykaz piśmiennictwa obejmujący 122 pozycje.

Pracę rozpoczyna Wstęp, w którym Autorka w sposób wyczerpujący scharakteryzowała urokinazowy receptor aktywatora plazminogenu (nPAR) i jego formę rozpuszczalną (suPAR). Nadto omówiła stosowane obecnie biomarkery stanu zapalnego a także scharakteryzowała ciężkie stany kliniczne i metody ich oszacowania u pacjentów leczonych w Oddziałach Intensywnej Terapii.

Niewątpliwie ta część pracy świadczy o rzetelnej wiedzy Doktorantki a także o umiejętności selektywnego wyboru istotnych faktów z ogromnej liczby doniesień z zakresu prezentowanego zagadnienia. Jasno sprecyzowane uzasadnienie wyboru tematu i celów pracy jest konsekwencją wprowadzenia zawartego we Wstępie.

W pierwszej części rozdziału zatytułowanego Materiał i Metody Badawcze Doktorantka szczegółowo charakteryzuje 64 chorych leczonych w Oddziale Intensywnej Terapii z podziałem badanych na grupy i podgrupy.

Opis procedur związanych z pobieraniem materiału do badań a także zastosowane metody analityczne, w tym oznaczenie stężeń: prokalcytoniny, białka C-reaktywnego, suPAR są gwarantem uzyskania wiarygodnych wyników. Zastosowana przez Autorkę matematyczno-diagnostyczna analiza, w tym ocena czułości i swoistości diagnostycznej, wartości predykcyjnej a także mocy diagnostycznej jest godna podkreślenia tym bardziej, iż nieczęsto zdarza się w tego rodzaju opracowaniach pełne diagnostyczne wyzyskanie otrzymanych wcześniej wyników badań.

W kolejnych rozdziałach Autorka przedstawiła w postaci tabel i rycin wyniki badań a także je omówiła i przedyskutowała w oparciu o dane z dobrze dobranego piśmiennictwa.

Pracę kończą wnioski i streszczenie również w języku angielskim.

Recenzowana rozprawa doktorska jest wartościowym fragmentem wieloletnich badań Zespołu nad poszukiwaniem adekwatnych testów diagnostycznych z obszaru diagnostyki laboratoryjnej w jakże istotnych patologiach, do których należy powikłana niewydolność wielonarządowa leczona w Oddziałach Intensywnej Terapii.

Reasumując praca pt. „Ocena przydatności klinicznej rozpuszczalnego urokinazowego receptora aktywatora plazminogenu suPAR w monitorowaniu pacjentów leczonych w Oddziale Intensywnej Terapii.” wypełnia warunki stawiane rozprawom doktorskim, a nawet, zważywszy na zawartość merytoryczną i elegancję redakcyjną zasługuje na wyróżnienie, co przedkładam łącznie z wnioskiem o dopuszczenie mgr Moniki Terleckiej do dalszych etapów przewodu doktorskiego Wysokiej Radzie Wydziału Wojskowo-Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi.

Lublin, 2016-05-05

Prof dr hab. Janusz Solski